

CATALÀ 2009-10

NIVELL AVANÇAT

1. Objectius i continguts del nivell avançat 1

1.1. Objectius específics

1.1.1. Comprensió lectora

- Comprendre textos escrits de caràcter general o específic utilitzant fonts de referència si és necessari.
- Comprendre instruccions dels àmbits comercial, industrial i altres que incloguin detalls i condicions específiques.
- Reconèixer opinions i punts de vista en textos escrits que presenten un cert nivell de complexitat lingüística.
- Llegir de manera expressiva adaptant l'estil de lectura a la naturalesa del text, amb la pronunciació i entonació adients.
- Llegir de forma comprensiva textos mitjanament extensos i complexos sobre diversos temes. L'alumnat haurà de ser capaç d'identificar les idees rellevants i haurà d'adquirir una major competència gramatical i discursiva per entendre l'estructura i el contingut del text.
- Desenvolupar l'interès per la lectura autònoma de textos i obres en la llengua objecte d'estudi.

1.1.2. Comprensió auditiva

- Escotar i comprendre un interlocutor o un discurs emès per qualsevol mitjà audiovisual de l'àmbit personal, professional, acadèmic, social, sempre que estigui ben estructurat, que no hi hagi excessiu renou de fons i que la llengua usada no sigui excessivament idiomàtica.
- Comprendre discursos de complexitat mitjana detectant-ne no només les idees principals sinó també la majoria de les complementàries.
- Comprendre converses formals o informals entre parlants nadius encara que la participació suposi un poc d'esforç i impliqui l'adaptació del discurs.
- Comprendre el material enregistrat procedent dels mitjans de comunicació identificant el contingut, els punts de vista i les opinions implícites, l'estat d'ànim i la intenció comunicativa del parlant.

-Reconèixer i saber discriminar els elements fonològics i fonètics, els patrons de ritme, l'accentuació i l'entonació dels textos emesos pels mitjans de comunicació audiovisual.

-Comprendre textos de les diferents varietats dialectals.

1.1.3. Expressió oral

-Fer descripcions i narracions clares i detallades sobre diversos temes relacionats amb àrees especialitzades utilitzant un lèxic adient i detallat.

-Exposar i argumentar idees, expressant opinions clares, detallades i ben estructurades sobre una gran varietat de temes.

-Fer presentacions en públic clares i organitzades sobre una varietat de temes, mostrant capacitat d'alterar el discurs de manera espontània per respondre qüestions plantejades per l'audiència.

-Llegir en veu alta amb la pronúncia i l'entonació adequades textos de diversos estils i tipologies textuals.

-Produir discursos formals de complexitat mitjana i informals en les diferents tipologies textuals (narracions, descripcions, explicacions, prediccions, instruccions, argumentacions) considerant l'adequació, la coherència, la cohesió i la correcció pertinents.

-Enriquir el bagatge lèxic personal a fi d'eliminar l'ús d'interferències i de minvar l'ús dels vulgarismes i dels genèrics.

1.1.4. Expressió escrita

-Descriure fets i experiències reals o imaginades expressant clarament la relació entre les idees exposades i adaptant el discurs al tipus de text escollit.

-Escriure cartes personals i formals, notes, enquestes, informes i assajos, de temàtica diversa, utilitzant un lèxic ric i variat així com una àmplia diversitat d'estructures i elements lingüístics.

-Narrar i descriure fets i experiències; exposar els arguments a favor o en contra d'un tema concret o abstracte, usant un repertori lèxic ampli.

-Escriure textos amb finalitat estètica o literària.

-Enriquir el bagatge lèxic personal a fi d'eliminar l'ús d'interferències i de minvar l'ús dels vulgarismes i dels genèrics.

1.2. Continguts

1.2.1. Fonètica

-Distinció d'obertura entre e oberta i e tancada i entre o oberta i o tancada. Comparació bàsica entre diversos dialectes.

En parells mínims: *sec*(adj.)/*sec*(verb), *déu/deu*(verb)/*deu*(numeral), *moc*(verb)/*moc*(subst.), etc.

En casos previsibles o que presenten regularitat: a) concurrència amb i/u posttònica: *premi*, *còmput*, etc. b) sufixos i terminacions: *-ès/-esa*, *-ot/-ota*, *-et/-eta*, *-essa*, *-ós/-osa*, *-oldre*, *-endre*, *-etre*, etc.

-Distinció de o i u àtones

En verbs que presenten alternança en el radical: *cosir*, *tossir*, *sortir*, *escopir*, *poder*, *voler*, etc.

En mots sense correlat tònic o que sovint presentin dificultat: *Joan*, *capítol*, *muntanya*, *bufetada*, *joventut*, etc.

-Diftongs i hiats:diftongs decreixents i diftongs creixents; hiats que es corresponen amb diftong creixent en altres llengües romàniques: *gratuit*, *cruel*, *campió*, *Antònia*...

-Distinció de [b] i [v] (*beure/veure*) segons distribució geogràfica i els seus correlats sords: (*llev/llep*).

-Distinció de sonoritat (fricatives i africades alveolars i palatals).

-Distinció fricativa/africada (fricatives i africades alveolars i palatals).

Sons palatals:

-Distinció (*lluny/juny*, *joc/lloc*, *llet/lot*)

-Pronúncia de palatals en posició final: (*coll*, *lluny*, *any*, etc.)

-Sons laterals: / geminada en mots que la mantenen en la pronúncia habitual (*col·legi*, *al·lot*, *cel·la*, etc.). Interferència habitual a Catalunya Nord. Adequació segons registre de la pronunciació geminada o simple de la /l/.

-Enllaços vocàlics

-Elisió de la vocal neutra en contacte de mots: *una hora*, *m'agrada*, etc.

-*Sinalefa en contacte de mots: la història*, *una urgència*, *premi atorgat*, *simposi organitzat*, etc.

1.2.2. Ortografia

Cal que l'alumnat domini:

Ús de les grafies segons les regles bàsiques i aprofundiment en les opcions més arbitràries i en els casos excepcionals:

-El sistema vocàlic:

- Ortografia de *a* i *e* àtones:
Mots del vocabulari bàsic sense punts de referència clars.

Mots acabats en *-a*, *-ma*, *-arca*, *-ista*, *-cida*, *-ta*.

Verbs de doble arrel: *treure/traure*, *jeure/jaure*, *néixer/nàixer* i el verb *fer*.

- Ortografia de *o* i *u* àtones:
Mots de vocabulari bàsic sense punts de referència clars.

Verbs que representen alternança en el radical: *collir*, *tossir*, *escopir*, *cosir*, *sortir*.

-Els sistema consonàntic:

- Ortografia de la *b/v*.
- Ortografia de les alveolars fricatives.
- Ortografia de les vibrants.
- La *h* en posició inicial i intercalada.
- Ortografia de les oclusives: a final de paraula, terminacions verbals del present d'indicatiu.
- Ortografia de les nasals.
- Ortografia de les palatals i les africades.
- *Ortografia de les laterals*.

-Ortografia de paraules estrangeres.

-Escriptura dels principals estrangerismes adaptats al català (*currículum*, *esmòquing*, *pàrquing*, *esport...*).

-Signes ortogràfics:

- Apòstrof: consolidació de les regles d'apostrofació.
- Accent gràfic: consolidació de les regles d'accentuació.
- Accents diacrífics.

Dièresi

1.2.3. Morfosintaxi

- Oració simple.

- Tipus elements constituents. Concordança.
- Construccions inacusatives (*Ha vingut un vaixell*, *N'ha vingut un*).
- Oracions impersonals.
- Oracions passives.
- Oracions interrogatives absolutes introduïdes per *que* emfàtic.

- Oració composta

- Juxtaposició.
- Coordinació: copulativa, disjuntiva, adversativa.
- Subordinants: conjuncions i locucions conjuntives (causals, condicionals, concessives, modals, finals, temporals).
- Subordinades substantives i estil indirecte.
- Construccions condicionals.
- Subordinades d'infinitiu.
- Subordinades relatives.

- El sintagma nominal.

- El substantiu: gènere i nombre; sufixos diminutius i augmentatius.
- Els determinants: articles (contracció i apostrofació, absència d'article en els dies de la setmana amb valor adverbial i davant infinitiu, correcció del *lo* neutre en construccions bàsiques), demostratius, possessius, quantificadors (numerals, quantitatius, indefinits).
- Els pronoms: formes tòniques dels pronoms personals, pronoms indefinits, pronoms interrogatius.
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

- El sintagma adjectival.

- L'adjectiu: gènere i nombre; sufixos augmentatius i diminutius i superlatius.
- Modificació de l'adjectiu: quantitatius.
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

- El sintagma verbal.

- Formes no personals: gerundi d'anterioritat i simultaneïtat, participis regulars i irregulars.
- Morfologia: variants geogràfiques.
- Transitivitat i règim verbal.
- Temps i aspecte: expressió del passat, futur, imperatiu; aspectes perfectiu, incoatiu (imperfet d'indicatiu d'*anar* + *a* + infinitiu), iteratiu (prefix *re* + verb).

- Modalitat: perífrasis de necessitat, d'obligació, de permís, de possibilitat, de prohibició, de voluntat; alternança de mode en les subordinades substantives, relatives i adverbials.
- Veu activa i veu passiva.
- Modificació del nucli: consolidació de l'ús d'adverbis de grau.
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança
- Pronoms febles: pronominalització de l'atribut, el CD, el CI i el CC; casos més habituals de pronominalització del predicatiu, el complement de règim, el CN i el subjecte; formes segons la posició respecte al verb; combinacions binàries.

- El sintagma adverbial

- Adverbis i locucions adverbials: de lloc i demostratius, de manera, temporals, d'afirmació, de dubte, de direcció, de simultaneïtat; de qualificació/inclusió (*ben bé, més aviat, fins i tot...*), adverbis oracionals més freqüents (*certament, en efecte, en realitat...*), adverbis de grau.
- Modificació del nucli: ús d'adverbis de grau amb adverbis de manera.
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

- El sintagma preposicional

- Preposicions àtones i tòniques.
- Usos i funcions de les preposicions i locucions preposicionals: ús de la preposició *a* davant el complement anteposat al verb, usos emfàtic i partitiu de la preposició *de*, casos de dubte (*com/com a, cap/cap a, en/amb, a/per* en determinacions de temps).
- Estructura del sintagma: caiguda de la preposició davant les conjuncions *que* i *si*.

1.2.4. Lèxic

En acabar els dos cursos del nivell avançat l'alumnat ha de ser capaç d'utilitzar un repertori lèxic de nivell complex referit als camps temàtics que s'assenyalen a continuació. S'entén que l'adquisició i el perfeccionament d'aquest cabal lèxic es fa de manera gradual al llarg dels dos cursos.

Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, caràcter, religió, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).

Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa, instal·lacions i útils de la llar, reparacions, arrendament), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país... Es poden incloure temes sobre la flora i la fauna de l'entorn de l'aprenent..

Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball, (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, projectes, obligacions familiars i laborals).

Temps lliure i oci: aficions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals. Es poden tractar temes sobre la premsa, les revistes, el periodisme, etc.

Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El trànsit. Turisme i vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada, camp, platja, muntanya), documents, equipatge, problemes més comuns, entrada i sortida d'un país, direccions, senyals de trànsit...

Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu ordinari i electrònic, pertinença a clubs o societats. En aquest nivell es poden incloure de forma general temes sobre criminalitat i justícia.

Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i serveis mèdics. Es poden incloure temes sobre benestar personal, accidents i assegurances.

Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques. Es poden tractar temes relacionats amb les qualificacions i certificacions vocacionals i acadèmiques.

Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), estris domèstics, estris bàsics del col·legi o del treball, preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament i reclamacions, requisits per als fumadors i no fumadors..

Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes, menús, restaurants.

Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, la policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio. En aquest nivell es poden incloure temes sobre les habilitats per expressar-se i per establir comunicació.

Fenòmens atmosfèrics més comuns, prediccions, cura del medi ambient.

Ciència i tecnologia: avanços científics, mitjans tecnològics.

2. Objectius i continguts del nivell avançat 2

2.1. Objectius específics

2.1.1. Comprensió lectora

- Comprendre textos escrits de caràcter general o específic utilitzant fonts de referència si és necessari.
- Comprendre instruccions dels àmbits comercial, industrial i altres que incloguin detalls i condicions específiques.
- Reconèixer opinions i punts de vista en textos escrits que presenten un cert nivell de complexitat lingüística.
- Llegir de manera expressiva adaptant l'estil de lectura a la naturalesa del text, amb la pronunciació i entonació adients.
- Llegir de forma comprensiva textos extensos i complexos sobre una àmplia varietat de temes. L'alumnat haurà de ser capaç d'identificar les idees rellevants i haurà d'adquirir una major competència gramatical i discursiva per entendre l'estructura i el contingut del text.
- Desenvolupar l'interès per la lectura autònoma de textos i obres en la llengua objecte d'estudi.

2.1.2. Comprensió auditiva

- Escotar i comprendre un interlocutor o un discurs emès per qualsevol mitjà audiovisual de l'àmbit personal, professional, acadèmic, social, sempre que estigui ben estructurat, que no hi hagi excessiu renou de fons i que la llengua usada no sigui excessivament idiomàtica.
- Comprendre discursos complexos i extensos des del punt de vista lingüístic i argumental detectant no només les idees principals sinó també la majoria de les complementàries.
- Comprendre converses formals o informals entre parlants nadius encara que la participació suposi un poc d'esforç i impliqui l'adaptació del discurs.
- Comprendre el material enregistrat procedent dels mitjans de comunicació identificant el contingut, els punts de vista i les opinions implícites, l'estat d'ànim i la intenció comunicativa del parlant.
- Reconèixer i saber discriminar els elements fonològics i fonètics, els patrons de ritme, l'accentuació i l'entonació dels textos emesos pels mitjans de comunicació audiovisual.
- Comprendre textos de les diferents varietats dialectals.

2.1.3. Expressió oral

-Fer descripcions i narracions clares i detallades sobre diversos temes relacionats amb àrees especialitzades utilitzant un lèxic adient i detallat.

-Exposar i argumentar idees, expressant opinions clares, detallades i ben estructurades sobre una gran varietat de temes que incloguin dades rellevants, contraargumentacions i exemplificacions per il·lustrar un discurs que pot ser preparat o espontani.

-Fer presentacions en públic clares i organitzades sobre una varietat de temes, mostrant capacitat d'alterar el discurs de manera espontània per respondre qüestions plantejades per l'audiència.

-Llegir en veu alta amb la pronúncia i l'entonació adequades textos de diversos estils i tipologies textuals.

-Produir discursos formals i informals de complexitat mitjana en les diferents tipologies textuals (narracions, descripcions, explicacions, prediccions, instruccions, argumentacions) considerant l'adequació, la coherència, la cohesió i la correcció pertinents.

-Enriquir el bagatge lèxic personal a fi d'eliminar l'ús d'interferències i de minvar l'ús dels vulgarismes i dels genèrics.

2.1.4. Expressió escrita

-Descriure fets i experiències reals o imaginades expressant clarament la relació entre les idees exposades i adaptant el discurs al tipus de text escollit.

-Escriure ressenyes en què s'exposi clarament i detalladament la valoració personal sobre un llibre, una representació teatral, una pel·lícula...

-Escriure cartes personals i formals, notes, enquestes, informes i assajos, de temàtica diversa, utilitzant un lèxic ric i variat així com una àmplia diversitat d'estructures i elements lingüístics.

-Narrar i descriure fets i experiències; exposar els arguments a favor o en contra d'un tema concret o abstracte, usant un repertori lèxic ampli amb desimboltura i precisió.

-Escriure textos amb finalitat estètica o literària.

-Enriquir el bagatge lèxic personal a fi d'eliminar l'ús d'interferències i de minvar l'ús dels vulgarismes i dels genèrics.

2.2. Continguts

2.2.1. Fonètica

Articulació dels sons propis del sistema fonològic, tant en paraules aïllades com en la cadena parlada. Eliminació de defectes de pronúncia:

-Tancament i obertura de vocals. Comparació bàsica entre diversos dialectes. Neutralització de vocals anteriors àtones.

-Excepcions a la neutralització: combinacions *ae, oe, eo, ee*: *aeroport, israelita, geopolítica, àrees*, etc.; prefixos *neo-, pseudo-, teo-*, etc.; formes verbals i derivats amb correlat tònic: *pegar, peuet*.

-Enllaços vocàlics, diftongs, hiats i sinalefes.

-Articulació alveolar de la *el*. La *l* geminada en mots que la mantenen en la pronúncia habitual (*col·legi, al·lot, cel·la*, etc.)

-Distinció de [b] i [v] (*beure/veure*) i els seus correlats sords: (*llev/llep*).

-Sons fricatius i africats. Pronúncia normativa de mots que no solen seguir-la en registres col·loquials: femenins en *-essa*; finals *-essor, -essió, -missor, -missió*; terminacions *-itzar, -ització*; cultismes en *-si* (*anàlisi, síntesi*, etc.); correcció de la tendència a sonoritzar (*Valldemossa, solució*, etc.)

-Confusió de palatals i nasals.

-Pronúncia adaptada de mots estrangers o d'origen estranger:

-La *h* aspirada o muda (*hobby, Hamlet, hoquei, handbol*, etc.).

-Sonoritzacions: fricatives i africades davant vocal o consonant sonora.

-*Assimilacions*: grups oclusiva-nasal (*setmana*), oclusiva-lateral (*atleta, motllo*).

-*Geminacions*: grups *muta cum liquida* : *bl, gl*. Variació geogràfica (en zones de l'occidental no es geminen).

-Ensordiment d'oclusives i fricatives a final de mot. Variació geogràfica (en valencià es mantenen sonores).

-Patrons tonals en el sintagma i l'oració.

2.2.2. Ortografia

El sistema vocàlic

- Ortografia de *a* i *e* àtones:

- Mots sense punts de referència clars: ampliació.
- Mots compostos en què el segon element comença per *e*: *autoescola, infraestructura, poliesportiu*.

- Ortografia de *o* i *u* àtones:

- Mots sense punts de referència clars (ampliació).
- Verbs que presenten alternança en el radical: *poder, voler, collir, tossir, escopir, cosir, sortir...*

Els sistema consonàntic

-Ortografia de la *b/v*. Casos d'alternança ortogràfica en derivats o pseudoderivats (*calb, calbesa, calvície; moure, moviment, mòbil*).

-Ortografia de les alveolars fricatives: ortografia de la *s* intervocàlica darrere de sufixos (*fotosíntesi, resseguir*). Els grups *cc, sc*.

-Ortografia de les vibrants. Escriitura *r* simple després de prefixos: *arítmia, semirecta...*

-La *h* en posició inicial i intercalada.

-Ortografia de les oclusives. Terminacions en *-etud, -itud*; grups *ab-, ob-, sub-, cap-*. Duplicació de *d, c, g* en paraules concretes: *addítu, succedani, suggerir*.

-Ortografia de les nasals.

-Ortografia de les palatals i les africades.

-Ortografia de les laterals.

-Ortografia de paraules estrangeres.

- Reforç en *e* de paraules que comencen per *s* aspirada (*espot, esquaix*).
- Accentuació dels principals estrangerismes adaptats (*per càpita, currículum*).
- Conservació o adaptació de les grafies *w, k, y* en mots habituals (*kiwi, vàter*).

- Ús dels caràcters ortogràfics en les diferents formes:

- Majúscules i minúscules. Casos especials: accidents geogràfics, toponímia, pel·lícules i obres teatrals, cursos o seminaris, òrgans administratius.
- Cursiva: ús de la cursiva per indicar un mot estranger no adaptat al català (*sine qua non, drive-in...*).

- Abreviatures:

- Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions de l'hora, pesos i mesures (*g, kg, km, l*).
- Sigles més habituals (*ONU, UIB, GOB, EOI...*).

-Apostrofació o contracció de l'article. Casos especials: l'article dels topònims, de les sigles.

-Accent gràfic. Casos especials.

- En adverbis acabats en *-ment*
- En paraules compostes amb guió i sense guió
- Accents diacrítics.

-Dièresi. Casos especials.

- En la síl·laba àtona per marcar hiatus (*diürètic*) i en cultismes derivats acabats en *-tat, -al, -itzar, -esa (fluïdesa)*
- En formes verbals d'ús poc freqüent o en formes verbals valencianes *-isca*).

- Signes de puntuació:

- La coma per indicar desplaçament dels elements constituents de l'oració, en les el·lipsis, en les duplicacions dels constituents de l'oració (*Na Maria, l'he vista no fa gaire*), per evitar ambigüitats, davant de coordinades adversatives i distributives.
- El punt: absència en sigles, títols, subtítols, rètols, datacions, al final de càrrecs i noms.
- Els dos punts davant d'una enumeració, davant de citacions textuais i exemples, en documents administratius (*Expòs:*).
- Els punts suspensius en enumeracions o oracions inacabades.
- El punt i coma: en enumeracions complexes, davant de conjuncions adversatives i concessives, etc.
- Els parèntesis: intercalació d'informació secundària en el discurs (*L'escriptor català Jordi Puntí (Manlleu, 1967) ha...*)
- Les cometes per expressar ironia, paraules d'argot, col·loquialismes...
- El guió en un incís.

-Ús del guió en compostos i derivats:

-Derivats amb el prefix *no-* (*no-violència, no-violent, no-res*).

-Compostos de dos elements amb significat ple (*agredolç, bocamoll, centpeus, gira-sol, penja-robes...*)

-Divisió de paraules al final de línia.

- Dígrafs separables i inseparables. Canvi del punt de la */l* pel guió.
- Separació de paraules compostes.
- Separació de paraules amb apòstrof.

2.2.3. Morfosintaxi

- Oració simple.

- Tipus. Elements constituents. Concordança.
- Construccions inacusatives (*Ha vingut un vaixell, N'ha vingut un*).
- Oracions impersonals.

- Oracions passives.
 - Oracions interrogatives absolutes introduïdes per *que* emfàtic.
- Oració composta.
- Juxtaposició.
 - Coordinació: copulativa, disjuntiva, adversativa.
 - Subordinants: conjuncions i locucions conjuntives (causals, condicionals, concessives, modals, finals, temporals).
 - Subordinades substantives i estil indirecte.
 - Construccions condicionals.
 - Subordinades d'infinitiu.
 - Subordinades relatives.
- El sintagma nominal.
- El substantiu: gènere i nombre; sufixos diminutius i augmentatius.
 - Els determinants: articles (contracció i apostrofació, absència d'article en els dies de la setmana amb valor adverbial i davant infinitiu, correcció del *lo* neutre en construccions bàsiques), demostratius, possessius, quantificadors (numerals, quantitatius, indefinits).
 - Els pronoms: formes tòniques dels pronoms personals, pronoms indefinits, pronoms interrogatius.
 - Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.
- El sintagma adjectival.
- L'adjectiu: gènere i nombre; sufixos augmentatius i diminutius i superlatius.
 - Modificació de l'adjectiu: quantitatius.
 - Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.
- El sintagma verbal.
- Formes no personals: gerundi d'anterioritat i simultaneïtat, participis regulars i irregulars.
 - Morfologia: variants geogràfiques.
 - Transitivitat i règim verbal.

- Temps i aspecte: expressió del passat, futur, imperatiu; aspectes perfectiu, incoatiu (imperfet d'indicatiu d'*anar* + *a* + infinitiu), iteratiu (prefix *re* + verb).
- Modalitat: perífrasis de necessitat, d'obligació, de permís, de possibilitat, de prohibició, de voluntat; alternança de mode en les subordinades substantives, relatives i adverbials.
- Veu activa i veu passiva.
- Modificació del nucli: consolidació de l'ús d'adverbis de grau.
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança
- Pronoms febles: pronominalització de l'atribut, el CD, el CI i el CC; casos més habituals de pronominalització del predicatiu, el complement de règim, el CN i el subjecte; formes segons la posició respecte al verb; combinacions binàries.

- El sintagma adverbial.

- Adverbis i locucions adverbials: de lloc i demostratius, de manera, temporals, d'afirmació, de dubte, de direcció, de simultaneïtat; de qualificació/inclusió (*ben bé, més aviat, fins i tot...*), adverbis oracionals més freqüents (*certament, en efecte, en realitat...*), adverbis de grau.
- Modificació del nucli: ús d'adverbis de grau amb adverbis de manera.
- Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

- El sintagma preposicional.

- Preposicions àtones i tòniques.
- Usos i funcions de les preposicions i locucions preposicionals: ús de la preposició *a* davant el complement anteposat al verb, usos emfàtic i partitiu de la preposició *de*, casos de dubte (*com/com a, cap/cap a, en/amb, a/per* en determinacions de temps).
- Estructura del sintagma: caiguda de la preposició davant les conjuncions *que* i *si*.

2.2.4. Lèxic

Vegeu l'apartat 1.2.4.